

DŮM POD ZÁPADEM SLUNCE

Jaká myšlenka předchází tomu, že knihu před sebe
hřbetem napřed loupne?

A vyjde ten podivín dnes z domu? Vystoupí
z tratoliště proflákaných minut, nebo co udělá?

Ženám přijde, že jak mocně z křesla vystřelil, tak
rychle zchřadl, mužům, že bere kramle po
parketách pohybem pavouka s utrženou nohou,
potulným psům, že hloupne.

A nemá to rád, když v podvečerech do Albertova
nakráčí, když jej přistihnou, jak si bez vlastní vůle
nohama šoupe po trajektorii slunce,

které ví z hlavy, proč a kde zapadat.

Po nocích čte, aby zapomněl, nezešílel z pocitu, že
ta hlava je jeho.